

absolut ikke været min hensigt i den her sag. Jeg har bare brugt min grundlovssikrede ret til at deltage i en diskussion om et så væsentligt spørgsmål som asylbørnenes vilkår.

Så vil jeg gerne lige sige, at Folketingets sammensætning jo gør, at det faktisk ikke er muligt for mig at forholde mig neutralt, for det at forholde sig neutralt i den her sag, hvor stemmerne står så lige, vil være ensbetydende med, at jeg tager stilling til fordel for eller jeg viser sympati for regeringens forslag. Det er jo ikke en neutral stillingtagen, og når valget er mellem regeringens forslag eller min egen overbevisning, så er valget naturligvis meget nemt, for så vælger jeg min overbevisning. Jeg har på intet tidspunkt ønsket at være moraliserende eller belærende.

Kl. 14:55

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Søren Pind for en kort bemærkning.

Kl. 14:55

Søren Pind (V):

Jeg vil godt takke hr. Lars-Emil Johansen for svaret, og jeg er glad for, at hr. Lars-Emil Johansen opfangede, at jeg dermed også beklagede min udtalelse om, at man var fløjet ind fra indlandsisen. Hvis man studerer Stiftstidenderne i dag, vil man også se det samme.

Mit anliggende har udelukkende været, at jeg har opfattet det som en moraliseren, og det må man forstå har skabt nogen vrede i sine kredse herhjemme.

Kl. 14:56

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 14:56

Lars-Emil Johansen (SIU):

Jo, men altså jeg har intet andet at tilføje end at sige, at det absolut ikke på noget tidspunkt har været min hensigt at være moraliserende.

Jeg er meget opmærksom på forholdene for børn i Grønland, vi arbejder intenst for at forbedre forholdene i Grønland, men det forhindrer mig jo ikke i at arbejde for, at andre børn i verden også skal have det bedre, f.eks. i et dansk asylcenter.

Kl. 14:56

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Den næste er fru Pia Christmas-Møller som ordfører.

Kl. 14:57

(Privatist)

Pia Christmas-Møller (UFG):

Pejlemærkerne i dansk asylpolitik skal efter min mening helt selvfølgelig også fremover ligge i

direkte forlængelse af Danmarks tradition for at være forkæmper for international beskyttelse af menneskerettighederne. Det betyder naturligvis, at vi skal tage vores del af ansvaret for at hjælpe mennesker, der er forfulgt.

Asylsøgere, der kommer her til landet, skal have deres anmodning behandlet effektivt ved hjælp af en fast og fair sagsbehandling. Afviste asylsøgere skal selvfølgelig sendes hjem. Regeringen må og skal arbejde ufortrødent på, at det sker på en ordentlig måde. I de situationer, hvor det ikke kan lade sig gøre, må vi sikre menneskeværdige forhold, med særlig vægt på hensynet til børnene.

Jeg har selv besøgt Sandholmlejren, og det er, formålet taget i betragtning, et ganske udmærket sted, hvor Dansk Røde Kors yder et stort og godt arbejde. Der er ingen grund til at harcelere over de rammer – blot er de ikke egnet til 24-timers passivt ophold i årevis.

Det er en kendsgerning, at der lige nu er en række klemte familier, som har siddet i netop årevis, og hvor hjemsendelse foreløbig er udsigtsløs. Mange – herunder børn – er ved at gå menneskeligt i stykker. Det kan jeg ikke bare se på. Det bør man ikke bare kunne se på. Derfor er politisk handling nødvendig, og derfor gik VK-partierne og jeg til valg på, at forholdene skulle forbedres, og det helst igennem et bredt, flerårigt politisk forlig.

Trist er det at konstatere, at ønsket om en bred aftale 2 måneder efter valget er endt med et mindretalsforlig om nogle justeringer, der kan gennemføres administrativt, hvilket på jævnt dansk vil sige, at ministeren kan klare det alene. Det sker efter et politisk forhandlingsforløb, hvor hverken stats- eller integrationsministeren har så meget som forsøgt blot at få et flertal bag. Integrationsministeren erkender løftebruddet med en forklaring om, at det sker af hensyn til asylsøgerne, som ikke skal vente længere. Det taler vist for sig selv.

Vedtages mit forslag i morgen, sikres det, at regeringen får flertal bag de små forbedringer, aftalen indebærer, dog sådan at 3-års-kriteriet ændres til i første omgang 2 år. Det flugter både med lægefaglige anbefalinger og angiveligt med regeringens eget udspil under forhandlingerne. Disse fremskridt må ifølge mit forslag ikke forsinkes af, at der samtidig indledes forhandlinger om en bred, flerårig aftale, der kan bane vejen for yderligere forbedringer, som også kan omfatte andre forslag, f.eks. spændende ideer til selvforsørgelsesprogrammer, som jeg har drøftet